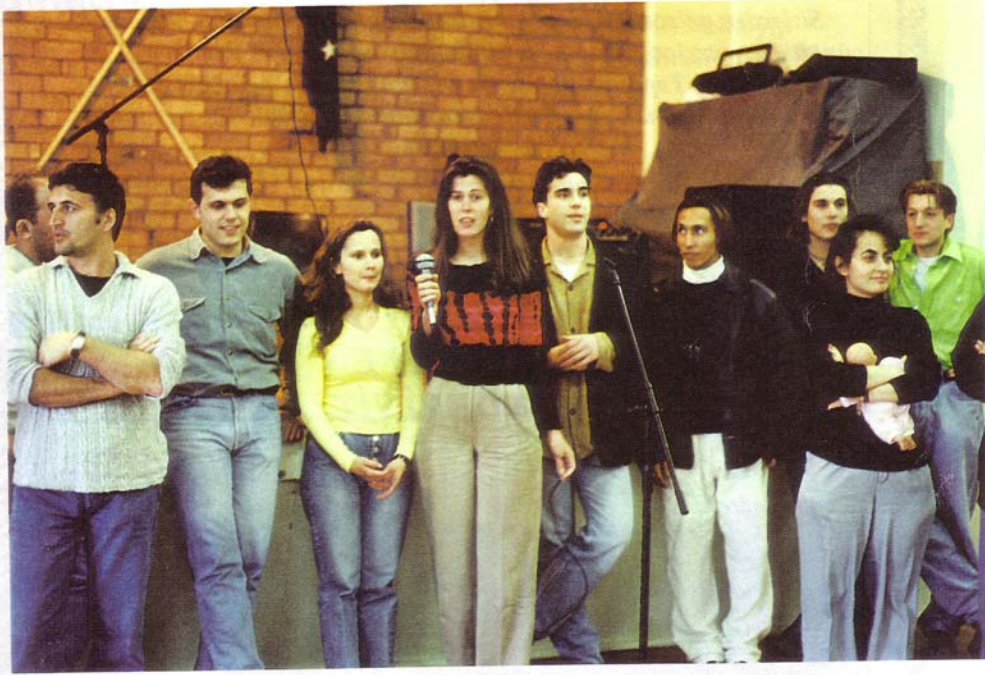

AVUSTRALYA'DA *ELELE*

YIL 4. SAYI 19 * AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ * EYLÜL - EKİM, 1996

*29 Ekim Cumhuriyet Bayramı
Hepimize Kutlu Olsun*

Gençlik Kolunda görev almak isteyen gençlerimizden bir grup

6 Ekim, 1996'da, Avustralya Batı Trakya Türkleri

GENÇLİK KOLU kuruldu.

Gençlerimizi tebrik ederken başarılarının üstün ve sonsuz olmasını dileriz.

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Australia Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir. Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

Fiyatı: \$ 2.50

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:

*A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16-Kent street
Prahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417*

Emeği geçenler:

*Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Rıza Ahmet
Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin
Kapak: Sihem ve Mehmet İmam Hüseyin*

ENC 250 (50 si Sihem)

HASTA ADAMIN DOKTORU (29 EKİM)

Ecnebler,
Yabancı milletler,
Sultana
Hasta Adam dediler.
Sultan hasta,
Vatan hasta,
Düşman başta,
Millet yasta!
Ve canla başla çalışan
Bir Ata.....

Avrupa'nın bu Hasta Adam'ını,
Memleketini,
Hükümetini
İyileştirdi Ata!
Hayatını verdi --
Verdi de
Ruhuyla kapladı
Topraklaşmıyan kemiklerini!
Doldurdu kalbleri
Yanan,
Yakan
Vatan hisleriyle --
Namık Kemal'e cevap gibi!

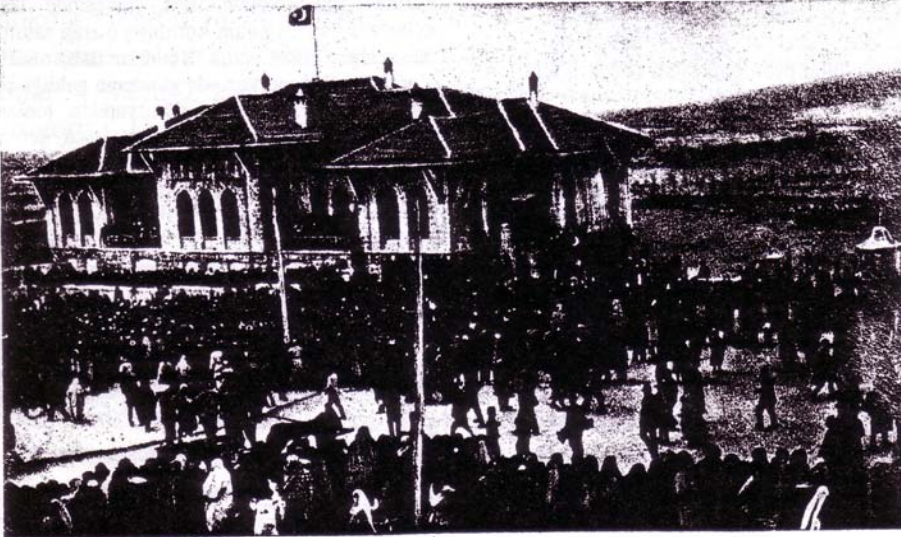
Türk tarihinde
29 Ekim:
Yeni bir Yaprak,

Yeni bir bayrak,
Yeni bir sancak
Ve Atatürk --
Namık Kemal'in bekleyip
Görmediği Kahraman
Başımızda.....

29 Ekim:
Bir emanet günü,
Bir emniyet günü --
Türkiye'yi Türk'e,
Cumhuriyeti Gençliğe
Et tırnak gibi!

Yazan: Ali Sedat Törel, 1956
Hazırlayan: Sihem Imam-Hüseyin

ONU GÖRMEK İÇİN

Birinci Büyük Millet Meclisinin toplandığı günlerde kadın erkek, köylü kentli, genç yaşlı, ilk meclisin binası etrafında toplanırlardı. İçerde ölüm-kalım meseleleri konuşulduktan sonra herkes durup dinlenmeden, yorulmak bilmeden onun balkona çıkmasını saatlerce ayakta beklerdi...

Yunan Meclisi'nde Üç TÜRK

Yunanistan'da, 29 Eylül 1996 pazar günü yapılan milletvekili genel seçimlerinde, yeniden iktidara gelen sosyalist PASOK toplam geçerli oyların %41.52'sini alarak, 300 sandalyeli Yunan Meclisi'ne 162 milletvekili ile girmeyi başardı. PASOK, rakibi Yeni Demokrasi [ND] partisine karşı rahat bir galibiyet elde etti. PASOK'un lideri Kostas Simitis, kesin seçim sonuçlarının ilan edilmesinden sonra, Cumhurbaşkanı Kostas Stefanopulos'u ziyaret ederek, yeni hükümeti kurma görevini aldı. PASOK'un, %5 oy kaybıyla da olsa, 1993 yılında elde ettiği iktidarı bu defa da onaylayan seçimlerde, Simitis'in, özellikle Türkiye konusunda ilimli bir politika izleyeceğini ilan etmesi, kararsız seçmenler üzerinde etkili oldu.

Öte yandan seçimlere değişik partilerden 14 farklı adayla giren Batı Trakya TÜRK azınlığı yeni dönemde üç Türk milletvekili ile temsil edilme imkânı elde etti. Gümölcine'de PASOK adayı mimar Galip, Sebahattin Galip ve Sol İttifak adayı mikrobiyolog Mustafa Mustafa, İskeçe'de ise Yeni Demokrasi adayı doktor Birol Akifoğlu milletvekili seçildi. Sonuçların belli olmasından sonra görüşlerini açıklayan Türk milletvekilleri, Batı Trakya azınlığının Yunan meclisinde yeniden temsilci bulundurmasının büyük bir avantaj olduğunu belirttiler.

GALİP SABAHATTİN GALİP

PASOK Gümölcine adayı Galip S. Galip sonuçların kendisi için sürpriz olmadığını belirterek "Azınlığımız tercihini yaptı ve 14 aday içerisinde bizleri Yunan meclisine temsilci olarak gönderdi. Bu güvene layık olmaya çalışacağım. Simitis'in başkanlığının hem Batı Trakya hem de Türk-Yunan ilişkileri açısından bir avantaj olduğunu düşünüyorum. Çünkü Simitis ilimli ve tutarlı görüşlere sahip bir politikacı. Ben de iktidar partisinden bir milletvekili olarak iki ülke arasındaki ilişkilerin gelişmesi için elimden geleni yapacağım. Yorgo Papanderu'nun da dediği gibi Batı Trakya Türk azınlığı iki ülke arasında iyi ilişkiler kurulması için köprü vazifesi görebilir. Öte yandan azınlığımızın problemlerinin gerekli mercilerde dile getirilmesi sorumluluğu da bize verilmiştir. Üzerime düşeni yapmaya çalışacağım" şeklinde konuştu.

BİROL AKİFOĞLU

Yeni Demokrasi Partisi İskeçe adayı Dr. Birol Akifoğlu da seçim sonuçlarının kendileri için birçok açıdan sürpriz olduğunu belirterek, "Azınlık oylarının değişik adaylar arasında dengesiz olarak dağılımı İskeçe'yi temsilcisz bırakabilirdi. Fakat öyle olmadı. Azınlığın bana göstermiş olduğu bu güvene layık olmaya çalışacağım. Gümölcine'den de iki adayın seçilmesi beni memnun etti. O arkadaşlarla beraber azınlığın problemlerinin çözümü için çalışacağım" dedi.

MUSTAFA MUSTAFA

Sol İttifak'ın Gümölcine adayı Mustafa Mustafa da seçilmesinin kendisi için sürpriz olduğunu belirterek "Yıllardır bu partiden aday oluyorum. Bu seçimde büyük bir çoğunlukla seçildiğim için çok mutluyum. Azınlığın problemlerinin çözümü için bu zamana kadar ileri sürdüğüm fikirlerimi bundan sonra mecliste dile getireceğim. Zaten partimizin azınlık problemlerinin çözümü için projeleri vardır. Umarım diğer arkadaşlarla beraber uyumlu bir şekilde çalışırız." dedi.

Hazırlayan: Memet İmam-Hüseyin ..... INTERNET'ten alındı

Habitat'ta Batı Trakya Zaferi

Türkiye, Habitat'ta Yunanistan'a karşı büyük bir diplomatik zafer kazandı. Batı Trakya Türkleri'nin kurdukları sivil toplum kuruluşuna, ilk kez BM faaliyetlerine katılma hakkı verildi. Yunanistan'ın, Batı Trakya'da Türkler'e karşı gerçekleştirdiği insan hakları ihlalleriyle mücadele etmek için kurulan federasyonun, BM çevresinde faaliyet göstererek sivil toplum kuruluşu olarak tanınması dün resmen kabul edildi. Konunun daha önce New York'taki BM merkezinde gündeme geldiği sırada itiraz eden Yunanistan, dün yapılan toplantıda diğer ülkelerinin baskısıyla karşılıncı, geri adım atmak zorunda kaldı. Yunan üyesi, kaybedeceğini anlayınca oylamaya gitmekten vazgeçti. Ancak Avrupa Batı Trakya Türk Federasyonu'na itirazı olduğunu kayıtlara geçirdi. Ancak Yunanistan'ın koyduğu bu çekince, federasyonun bundan sonraki tüm BM faaliyetlerine katılmasına engel olamıyor. Dün kabul edilen kararla, merkezi Almanya'da bulunan Batı Trakya Türkleri'nin kurduğu bir federasyon, ilk kez resmen BM tarafından tanınmış oldu. Böylece Batı Trakya davası, BM gündemine girdi.

Zeynep Gürcanlı - İstanbul

Hazırlayan: Yusuf Kapancı ..... Gazeteden alındı

KADINLAR KOLU NASIL KURULDU

1991 Yılında cemiyetimizde yapılan bir toplantıda kadınlara da yer verilmişti. O zaman derneğimizin başkanı olan Failat Delioğlu ve yönetim kurulu arkadaşları ileriye dönük güzel fikirler ortaya koyup bundan böyle derneğimizde toplumumuzun ihtiyacı olan *Gençlik Kolu*, *Kadınlar Kolu*, *Spor Kolu* gibi branşların da kurulup hayata geçirilmesinin zamanı geldiğini dile getirmişlerdi.

Bu konuda ilk tohum, o gün böyle atılmıştı. Gönüllü olarak bu görevi Ben, Feriha Reşitoğlu, Halide Boca, Aycan İbrahim üstlenmiştik. Bu sahada hiç bir bilgimiz yoktu. Ne yapılması gerekiyordu? Nasıl hareket edecektik? Bilmiyorduk. Fakat bu vazifeyi başaracağımız dan emindik. Çünkü azimliydik. Böylece kadınıımızda cemiyetin vazgeçilmez unsuru olarak varlığını gösterecekti. Ama sevincimiz pek uzun sürmedi. Hiç bir faaliyet göstermeden dağılmıştık. Gençlik Kolu da bir-iki toplantıdan sonra yok olmuştu. Nedenini bu güne kadar pek anlayabilmiş değilim.

Herneyse..?

1991 yılı sona ermiş, 1992 Yılıının Nisan ayının ortalarına doğru bir gün Feriha'yla Türk İlkokulunda (her hafta olduğu gibi) karşılaşmıştık. Feriha bizlere Anneler Gününün yaklaştığını hatırlatıp, bir şeyler yapılmasını öneriyordu. Mesela Türk İlkokulunda okuyan çocuklarımız aracılığıyla annelere haber gönderip güzel eğlenceli bir gün düzenleyebiliriz, fikrini ortaya atmıştı. İyi bir fikirdi. Ama kadınlarımız gelirlermi? düşüncesi beni tereddütte bırakmıştı. Fakat ne olursa olsun karar vermiştik. Mayısta Anneler Gününü kutlayacaktık. Hemen hazırlıklara başlamamız gerekiyordu. Önce eğlenceyi yapabileceğimiz yer gerekliydi. O zaman Salih Reşitoğlu okul yöneticisiydi. Salih'in bizlere büyük yardımı dokunmuştu. Okulun (Hawksburne Primery) müdürü ile konuşup eğlenceyi yapabileceğimiz bir sınıfı temin etmiş, ayrıca "Anneler Günü Eğlencesi" ilânını fotokopi yapıp okul çocuklarına dağıtıp vermişti. İlk adımı atmıştık. Sıra hediye alma işine gelmişti. Ama hediyeleri neyle alacaktık? Hatırladığım kadarıyla o zaman 1 veya 2 kişi üyelik aidatlarını ilk anda ödemişlerdi. O para öylece duruyordu. O parayı hediyeleri almak için kullanmıştık. Yeterli kalmadığı için bizler de katkıda bulunmuştuk. Hediye, kâğıt tabak, bardak işi tamamlandı. O gün için kahve, çay, şeker, süt gibi malzemelere ihtiyaç vardı. Bunları da bize Ayten Kâmil sağlamıştı. Böylece ihtiyaç olan şeyler bir çok eksikliklere rağmen tamamlandı.

Anneler Günü, gelip çatmıştı. kapıda anneleri bekliyorduk. Ben şahsen umutsuzca arada bir arkadaşlara, acaba gelen olacak mı? yoksa biz bize mi kutlayacağız diye söyleniyordum. Boşuna kuruntu yapmıştım. Meğer kadınlarımızın böyle günlere ne kadar çok ihtiyaç duyduğunu o gün çok daha iyi anlamıştım. Tüm anneler gelmişti. Nefis yemeklerini ve hediyelerini de ihmal etmemişlerdi. Kapıda 2 dolar ücret karşılığı giriş biletlerini alıp odaya buyurmuşlardı.

Rukiye İbrahim ve Fatma Mümin'in bizlere söyledikleri güzel şarkılarıyla mest olmuştuk. Tüm anneler coşkuluydu. Bunu takiben nefis yemekler yenmiş, kahve, çaylar içilmişti. Sıra *Yılın Annesini* seçmeye gelmişti. Kapıda alınan giriş biletiyle yılın annesini seçmeyi uygun bulmuştuk.

Şanslı anne gencecik bir anneydi. *Şenil Şen*. bunun ardından hediye çekilişi olacaktı. Ama bizler birşeyler unutmuştuk. Bilet almayı. Bu durumda çaresiz kalmıştık. Ne yapacağımızı düşünürken Rukiye İbrahim hızır gibi yardımımıza yetişti. Bir defterin yapraklarından bilet hazırlamış bunun da üstesinden gelmiştik.

Anneler böyle günlerin devamını istiyordu. Bizler de seneye daha iyisini yapacağımıza dair söz vermiştik.

Günümüz neşe içinde günün geç saatine kadar devam etmişti. Çok mu çok mutluyduk. Yorucu fakat unutulmayacak bir gün yaşamıştık. 1992 anneler günü böylece sonuçlanmıştı.

1993 Yılı Anneler Günü ne daha iyi hazırlanmıştık. 1992 yılında toplanmış olan parayla daha iyi seçeneklerimiz olmuştu. Annelerimize daha iyiyi sunabilme arzusundaydık. Yine Salih'in yardımıyla okulun salonunu \$ 50 dolar ücretle kiralamıştık. Büyükçe ve düzenli bir salondur. Annelere yine çocuklar yoluyla haber gönderilmişti. Hediyelerimiz, kâğıt tabak, bardak, meşrubat, kahve, çay her şey hazır. Geriye müzik kalmıştı.

Daha iyi bir şekilde eğlenebilmek için müziğe ihtiyaç vardı. Yok yere dememişler "Müzik ruhun gıdasıdır" diye.

Kardeşimiz Ahmet Ahmetoğlu'na teklif ettiğimizde tereddüt etmeksizin o gün için bizlere müzik çalmayı söz vermiş ve benden bütün annelere armağan olsun demişti.

Anneler gününe hazırlanmış, kapıda anneleri bekliyorduk. Tüm anneler yine 1992 yılında olduğu gibi 1993 te de nefis yemeklerini ve hediyelerini ihmal etmemişlerdi. Böyle günlerin kutlanması anneleri sevince boğmuştu. Salon tıklım, tıklım dolmuştu. Ayrıca o gün için satışa sunacağımız bazı el işleri yapılmıştı. Çünkü bütçeye para gerekiyordu. Ancak böyle faaliyetler yaparak para toplanabilirdi. Hatırladığım kadarıyla bir çoğumuz bir şeyler yapmıştık.

Günümüz iyi geçiyordu. Müziğin ahengiyle coşmuştuk. Kardeşimiz Ahmet bıkmadan usanmadan isteklerimizi yerine getirmiş tüm anneleri günün geç saatine kadar çalmış olduğu güzel parçalarıyla son derece eğlendirmişti.

Sıra şiir okumaya gelmişti. Değerli Ağabeyimiz Hasan Meyzinoğlu'nun vermiş olduğu iki güzel şiir'i bize Fatma Mümin okumuştur. Çok hüznlenmiş, bir çoğumuz gözyaşlarımızı tutamamıştık. Sıra *Yılın Annesini* seçmeye gelmişti. Ben ve arkadaşlarımın kararıyla Raife Meyzin'i uygun görmüştük. Bu ödüle bütün anneler lâyıktı. Fakat biz bir tanesini seçmemiz gerekiyordu. Raife Meyzin'i mikrofona çağırdığımızda şaşırmıştı. Göz yaşlarını tutamamış, bizlere ve tüm annelere kendini bu ödüle lâyık gördüğümüz için içtenlikle teşekkür etmişti. Günümüz son derece mutlu, neşeli geçmekteydi.

Fakat, Kadınlar Kolu artık resmileşmeliydi. Bunu yapabilmek için yeni yönetim kurulu seçmemiz gerekiyordu. Hazır fırsat ele geçmişken annelerin

huzurunda seçim yapılmalıydı. Fatma Mümin mikrofondan ilân edip, arzu eden kadınlarımız varsa buyursunlar dedi.

Ve Türkân Gagalı, Rukiye İbrahim, Şenil Şen, Fatoş Ahmetoğlu, Ayşe Aday yönetimi üstlenmişlerdi. Artık ileriye adım atılmış, bundan böyle kadınlarımızı her zaman temsil edecek Kadınlar Kolu resmen kurulmuştu. O gün hem anneler gününü hem de kadınlarımızın yıllarca özlemini ve ihtiyacını duyduğu kadınlar kolunun kuruluşunu kutlamıştık. Yani bir taşla iki kuş vurmıştık.

Ben, Feriha, Halide, Aycan yeni yönetimi tebrik edip, vazifelerinde başarılar diledikten sonra, o gün toplanan 1200 dolar parayı da yeni yönetime teslim etmiştik.

Böylece 1993 Yılı Anneler Günü kutlaması son bulmuştu. 1992 ve 1993 yılında, bizlerden yardımlarını esirgemeyen Salih Reşitoğlu'na, Ahmet Ahmetoğlu'na, Fatma Mümin'e, Rukiye İbrahim'e, Ayten Kâmil'e, isimlerini saymadığımız herkese, annelerimize ve o günden bu güne kadar yönetimde görev alan ve her alanda yardımlarını esirgemeyen kadınlarımıza şükranlarımı sunmak isterim. Onlara ne kadar teşekkür etsek azdır.

İnanıyorum ki Kadınlar Kolu bütün kadınların azimli çalışmalarıyla daha üstün başarılarla ulaşacaktır.

En iyi dileklerimle.....

Yazan: Sacide Dede.

Aferin Bayanlar!

6 Ekimde Derneğimiz ve Basın Yayın Kolu'nun tertiplemiş olduğu eğlence gününde emeği geçen tüm üyeleri tebrik ederim. Toplumumuzu, bilhassa gençlerimizi öyle bir beraberlik içinde görmek mutlu edici bir sahneydi. El Ele bardağımdan kahvemi içerken geçmiş günleri hatırladım. El Ele dergisini hevesle başlatan Feriha Hanımın uğraşlarını hatırladım... Sonra da "Bir gün radyoda program da yayınlayacağız." dediğini hatırladım. 1993 yılında Kadınlar Kolu daha yepyeniyken, beni ve diğer dört arkadaşı elindeki mikrofonla yeni bir yönetim kurulu oluşturmamız için teşvik ettiğini hatırladım... Yine 6 Ekimde Derneğimizle birlikte gençlere bir kol kurarken onun bu başarılı geçmiş olan günde bir eli olduğunu sezdim. Basın Yayın Kolu'nun 3. yıl dönümünü kutlarım; derginin devamını dilerim. Feriha Hanımın uğraşlarını takdir eder ve topluma gösterdiği yardımlarının devamını dilerim. Bu arada Sihem İmam Hüseyin'in desteklerine göz yumamıyorum. Bu hanım, gerek Kadınlar Kolu'nda, gerek Basın Yayında bilgisayar işleriyle yıllardır meşgul olmuştur. "Yetiştiremiyoruz!" dediğimizde mutlaka yardımlarını esirgemez.

Toplumumuz içinde böyle bayanlarımız olduğundan dolayı gurur duyuyorum.

Ayşe Aday

Elele - Ekim 1996 ... 5

BASIN YAYIN KOLU'NUN EĞLENCE GÜNÜ

Genelde sessiz ve sakin bir şehir olan Melbourne'da 6 Ekim de pırıl pırıl bir Pazar günü yaşanıyor. Kuşlar ötüyor, rengârenk parklarda tek tük insanlar yürüyor veya günlük koşullarını yapıyorlardı. Diğer parkların aksine, Batı Trakyalı Türklerin yoğun olduğu Prahran semtindeki Will Sampson salonunda heyecanlı bir hareket yaşanıyor.

Çocuklar parkta neşeyle koşturuyor, gençler voleyball oynuyor, babalar ızgarada pişirilecek etleri ve sosisleri hazırlıyor, anneler ise salonu o günün eğlence programı için hazırlıyorlardı. Havada bir bayram havası seziliyordu. Yıllarca Prahran'da yaşamış olup zamanla Melbourne' nun diğer semtlerine dağılmış olan Trakyalı Türk aileleri şimdi bu eğlence için bir araya geliyor, sanki her biri aile ocağını ziyarete gelmişcesine bu tür Trakya eğlence günlerinde olduğu gibi, hasret gideriyorlardı.

Maçlar yapıp, yemekler yenirken yavaş yavaş salonda Trakyalı Türklerin sayısı artıyor ve programın başlama saati kararlaştırılıyor. Bu basın gününde sunuculuğu Nurcan Öngören yürütüyordu ve dışarıdaki bahar havasını içeri taşımak istercesine mikrofona her gelen Avustralya Batı Trakya Türkleri Demek görevlisinin yakasına rengârenk çiçekler takılıyordu.

Nurcan Öngören açılış konuşmasının ilk bölümünde Demek'in değişik kollarından bahsedip, bu kolların başkanlarını ve demekte görevli olan diğer arkadaşları tanıttı ve mikrofona ilk olarak, Demek başkanı Hayrettin Tahiroğlu'nu davet etti.

Demek Başkanı Hayrettin Tahiroğlu tüm misafirlere, Demeğe göstermiş oldukları ilgi için teşekkür ederek, 1970 lerin ilk yıllarında başlamış olan Demeğin, zamanla Eğitim Kolu, Kadınlar Kolu, Basın Yayın Kolu oluştuğundan bahsedip, bir Gençler Kolu da oluşmasını ümit ettiğini belirtti ve Demeğin son zamanlarda yürüttüğü faaliyetlerden özetler verdi.

Son zamanlarda Kıbrıs'ta olan olaylarla ilgili olarak Batı Trakya Türk toplumuna yapılan baskıları kınamak amacıyla yazılan bir mektubu ve Batı Trakya Türkleri hakkındaki bazı yazılı belgeleri Avustralya'daki parlamenterlere ve diğer yetkili kişilere gönderdiklerini çok yakın ilgi gördüklerini, bazı millet vekillerinin Demeğe telefon açarak teşekkür ettiklerini ve "Sizin için ne yapabiliriz" diye sorduklarını bildirdi.

Son zamanlarda 3 ZZZ radyosunda görev almakta olan Demek üyelerine ve radyoda görevli Kıbrıslı Türk arkadaşlara teşekkür etti.

Bundan sonra Türkiye'ye gidip üç aydan fazla kalmak isteyen Trakya Türklerinin önceden T.C. Konsoloslüğundan vize aldıkları takdirde bazı kolaylıkların sağlanacağını bildirdi.

Bu memnun edici olayların arasında tüm Trakyalıları üzen olaydan, İzzet abimizin ölümünden bahsederek, İzzet abinin ailesine başsağlığı diledi ve konuşmasını, Demek'te Yönetim kurulu arkadaşları tek tek tanıttı. Mikrofonu, Demeğin Kadınlar Kolu başkanı Ayşe Aday davet edildi.

Ayşe Aday salonda gençleri görmekten memnun olduklarını ve bu tür katılımların devamını dilediklerini ve "İnşallah gençlik kendi Kolunu oluşturur" diye dileklerini belirterek söze başladı. Kadınlar Koluna da katılan genç kızların sayısının arttığını ve daha fazla genç kızların katılmalarını arzu ettiklerini belirtti. Kadınlar Kolunun sosyal faaliyetler organize edip, sağlık sorunlarıyla ilgilendiklerini ve her ay Trakya Türk kadınlarının kendi elleriyle hazırladıkları yemeklerle katıldıkları kadınlar gününde Türk kültürünü ayakta tutmaya çalıştıklarını belirtti. Kadınlar Kolundaki görevli arkadaşları sahneye davet edip, tanıttı. Daha sonra mikrofona davet edilen Eğitim Kolu Başkanı, Okşan Karacaoğlu herkese teşekkür ederek başladığı konuşmasında Eğitim Kolunun sekiz kişiden oluştuğunu ve Batı Trakya Türkleri Okulu nun yıllardan beri eğitime önem verdiğini ve bundan sonra hem Springvale, hem Prahran'da yaşamakta olan Batı Trakya Türklerinin yararlanması için ortada bir bölgede uygun bir eğitim binası bulmayı uygun gördüklerini belirtti. Okulun kendi VCE sınavlarını organize etmek için Avustralya Eğitim Bakanlığı'na başvurduklarını belirtti ve "Demeğimizin sonsuza dek devam etmesini dilerim" diyerek sözüne son verdi ve Trakya Türkleri dergisinin isminin olduğu gibi "El ele vererek birlikte çalışırsak erişilemeyecek bir şey kalmaz" dedi ve sözü Basın Yayın Kolunda görevli Feriha Reşitoğlu'na verdi.

Basın Yayın Kolu Başkanı Hasan Meyzinoğlu'nun toplantıya katılamaması nedeniyle temsilen konuşan Feriha Reşitoğlu Basın Yayın Kolunun kısa bir tarihçesini verdi.

1991 de Kadınlar Kolu, Basın Yayın Kolu ve Gençlik Kolları kurulmuş olmasına rağmen Basın Yayın ve Gençlik Kollarının faaliyete geçememiş olması onu üzdüğünü ve Eylül 1993 de arkadaşlarıyla birleşerek ilk "El Ele dergisi" ni çıkartmaya karar verdiklerini, amaçları bu dergiyi her ay çıkartmak olduğunu fakat zamanla değişik süreler içinde çıkartılmaya başladığını bu arada derginin kalitesinde büyük gelişmeler olduğunu ve bu görevi amatör ruhuyla yürüttüklerini belirtti. Ardından Basın Yayın Kolu görevlilerini sahneye davet etti.

Ayrıca Dergilerin eski ve yeni sayıları, Batı Trakya'dan gelen kitaplarla birlikte salonun köşesindeki masalarda sergilendiklerini hatırlattı ve Basın Yayın Kolunun Radyo Bölümünde görev alan Perihan Alcan'ı mikrofona davet etti.

Perihan Alcan, herkese teşekkür ederek, son zamanda televizyon ve radyoların hayatımızda olan önemini belirtip, radyo programlarını ve hatta kanal 31 gibi Televizyon kanallarına programlar hazırlamamızın önemini vurguladı. Ve tabii bunun en iyi bir şekilde yapılması için gençlerin katılmalarının son derece önemli olduğunu belirtti ve "Türk Dünyası" Dergisinin sahibi Türey İLİCAK ın "El Ele" Dergisini tebrik etmek için göndermiş olduğu mektubu okuyarak sözlerine son verdi. Daha sonra mikrofona Demeğin Din Görevlisi Duran Öz davet edildi.

Din Görevlisi Duran Öz, Demekte dört yıldan beri görev aldıklarını, Din ve Kültür hizmetlerini en iyi şekilde yürütmeye çalıştıklarını son günlerde "İzzet kardeşimizin cenazesinde ona son görevimizi yerine getirdik" diyerek "Elhamdülillâh müslümanız ve çocuklarımızın da böyle devam etmelerini diliyoruz" diye sözüne devam etti. Demekte Din ve Türk Kültürü, Kur'an okuma derslerinden ve ibadet saatlerinden bahsedip, Gençlik Kolunun kurulmasını arzuladıklarını belirterek, sözü Nadir Celil'e verdi.

Müzik Kolu Başkanı, Nadir Celil herkesi saygıyla selâmlayarak başladığı konuşmasında, Müzik Gurubunun iki - üç seneden beri her ikinci Cuma akşamı, bulunduğumuz o salonda çalışmalarına devam ettiklerini ve aralarına gençlerin de katılmalarını arzu ettiklerini ve yakın gelecekte kadınlı erkekli bir koro oluşturmayı arzuladıklarını, eğer enstrüman çalmaya meraklı olan varsa aralarına katılmalarını istedi. "Müzik ruhun gıdasıdır" derler ve gerçekten öyle diyerek Türk müziğinin önemini vurgulayan bir hikâye anlattı.

Sözü son olarak, Türkiye Cumhuriyeti Başkonsolosluğunda Kültür Ateşeliği yapmakta olan Haluk Şahin aldı. Orada bulunan Batı Trakya Türklerine hitap ederken "Siz kardelen çiçeği gibisiniz, burada açmışsınız ve Türklüğün güzelliğini bu topluma katmışsınız" diyerek söze başladı, espirili ve hareketli bir anlatım tarzı ile devam etti. Bu Ülkeye ilk gelen Batı Trakya Türklerinden bahsederken "Buralara, hiç bilmedikleri yerlere gelmişler, buraları vatan bilmişler" bu gelişmeler bayan kardeşlerimizin desteği olmasaydı bu toplumun bu düzeye gelmesi mümkün olmazdı dedi. Gençlerimize, ancak "Kültürümüzü yaşattığımız takdirde sahip çıkacağız", onların bütün imkânları en iyi bir şekilde değerlendirmelerini vurgulayarak sözlerine son verdi.

Konuşmalar sona erdiğinde Müzik Grubu sahneye çıktı. Türk klasik müziğinin huzur verici melodisi salona ve etrafındaki parka yayılmaya başladı. İlerleyen dakikalar içerisinde parkta eğlenmekte olan gençler tekrar salona dönerek, kısa süre sonra, yıllarca konuşulan ve arzulanan bir şeyi gerçekleştirerek, büyük bir hevesle kendi kollarını kurmak için ilk adımı atmışlar ve gençlik Kolu nun gereken üyelerini seçip , çalışmalarına başlamışlardı.

Perihan Alcan

YENİ KURULMUŞ OLAN GENÇLİK KOLUNDAKİ GENÇ
ARKADAŞLARIMIZI CANDAN KUTLAR, TOPLUM
İÇİNDEKİ YERLERİNİ ALARAK, ÇALIŞMALARINDA
BAŞARILAR DİLERİZ

**Avustralya Batı Trakya Türkleri, Basın ve Yayın Kolunun
üçüncü yıl dönemini 6 Ekim 1996'da kutladı**

Yanda:

Dernek başkanı

Hayrettin Tahiroğlu

açılış konuşmasında

Sağında: Günün

program sunucuları

Nurcan ve Figen

Altta:

Derneğimizin 1996-97

Yönetim Kurulu

Arka sıra, soldan:

Rahim Haliloğlu

Ebrahim Güler

Hayrettin Tahiroğlu

Fevzi Mustafa

Halil Reşitoğlu

Mustafa Karacaoğlu

Ön sıra, soldan:

Mustafa Kâmil

Arif İbrahim

Muhterem Mehmetoğlu

Eğitim Kolu Yönetim Kurulu, 1996

Soldan sağa: Okşan Karacaoğlu, Aysel Mustafa, Ayten Kâmil,
Nurten Mustafa ve Feriha Reşitoğlu

Aşağıda: Kadınlar Kolu Yönetim Kurulu, 1996 - 97

Arka sıra, soldan: Rukiye İbrahim, Feime Ahmet Osman, Nuray Mehmet,
Sibel Apturrahman, Beyda Memiş, Azize Celil.
Ön sıra: Fatma Mümin, Halide Boca, Emine Haliloğlu, Fatma Koparan, Ayşe Aday.

Yukarda:

Basın ve Yayın Kolu, 1996

Soldan: Perihan Alcan

Nadir Celil

Memet İmam-Hüseyin

Salih Reşitoğlu

Bülent Öz, Emine Öz

Feriha Reşitoğlu

Katılmıyan: Erkan Alcan

Hasan Müezzinoğlu

Sihem İmam-Hüseyin

Yanda:

Din görevlimiz

Duran Öz

Türk Müziği Grubu

Nadir Celil
Şerafettin Reşitoğlu
Ali Seyhanlı
Salih Reşitoğlu
konuk kemancı:
Türkay Ilicak

Yanda:
Nadir abi müzik
hakkındaki
konuşmasını yaparken

***Müzik Grubundan
bir görüntü***

Soldan sağa:
Fatma Mümin ve
Ayşe Aday,
Şerafettin, Ali ve
Nadir abi

Aşağıdaki öyküyü, yıllar önce Yunanca bir dergide okuduğum masalımsı anonim bir hikâyeden esinlenerek, değişik bir yorumla, aynı zamanda tarihimize adapte etmek suretiyle nacizâne kaleme alıyorum.

BİR GARİP KADI

Adalet denilen o ahlâksal değerın sükut edeyazdığı ve de mumla aranır olduğu devirlerden birinde, engin Osmanlı mülkünün kuytu bir kentinde görev yapan garip bir kadı, kusursuz adaleti ile ün yapmıştı. İsabetli kararları, alışılmışı aykırı ceza yöntemleri, diillere destan olmuştu. Hak ve hukuka bu denli düşkün ve paradoksal zihniyet sahibi bu kadıyı devrin padişahı da haklı olarak merak etmiş, bizzat gidip onu görevi başında izlemeye karar vermişti.

Padişah, tüm hazırlıklarını yaptıktan sonra tebdil-i kıyafet edip en seçkin ve eşkin atlarından biriyle düşmüştü yollara... Hani derler ya, az gitmişti, uz gitmişti, dere tepe düz gitmişti, işte öyle... Varmıştı kadının kadılığı yaptırdığı kentin kapısına. Tesadüfen o gün de kentin **pazarı** günüymüş besbelli ki, halk, kimi yaya kimi atlı kimi arabasıyla akın, akın kente gelmekteydi. Kentin girişinde bir dilenci vardı ve gelen geçen kendisine sadaka vermektedir. Bizim kılık değiştirmiş padişah da atından inip bir çoğu gibi sadakasını esirgemeyip verdi. Dönüp atına binecekken dilenci kendisine seslenerek dedi ki; "Mirim, devletlim, malumunuz, bu gün şehrimizin pazarı vardır, böyle günlerde biz gariplere bir fırsat doğar, takdir edersiniz ki, bu malul halimle taa pazar yerine ulaşmam müşküldür; bendenizi de kerem edip atınızın terkisinde götürürmüsünüz?"

(Ne demek) dedi padişah (memnuyetle) ve kucaklayıp bindirdi total dilenciye atının terkisine...

Kentin merkezinde pazar yerine geldiklerinde mübeddel padişah, garibanı bakmak üzere atından inmişti ki, o sırada eyere bir güzel yerleşmiş olan dilenci, onca kalabalığın içinde takınarak olanca küstahlığını, açıp bayramlık ağzını, yumdu mu gözünü... Şöyle ki:

"Bre nankör ! Bre utanıp arlanmaz ! Gözüne dizine durasica ! Yorgunluğund acıyıp şu sakat halimle seni atıma alarak buralara kadar getirmekle hata mı ettim ha ?! Teşekkür edeceğine bir de üstelik benim gibi zavallı bir garibin atına sahip çıkmak istersin ! Buna nasıl tenezzül edersin bire namert ! Hiç mi edep kalmamış bu alemde ya rabbi ? ! "

Pazar yerindeki kalabalık sakat adamcağızın zavallı haline bakıp acımışlar; kesinlikle haksızlığa uğramış olduğu kanaatine vararak öfkeyle, içine düştüğü bâdizaden ötürü son derece şaşkın padişahın etrafını kuşatmışlardı.

İnsanda infial uyandıran bu haksız durum karşısında padişah bir an padişahlığına müracaat etmeyi aklından geçirmişti ama, mübeddel olduğunu, misyonunu bir de adaleti hatırlayıp düşündü. Padişahlığına sarılmanın sırası değildi. Aşağıdan alarak öfkeli kalabalığa seslendi:

"Buranın mahkemesi, kadısı yok mudur, o makama baş vuralım; haklıyı haksızı orası ayırsın? ! "

Halk arasından yükselen bir ses:

"Doğru söze ne demeli... Şeriat ın kestiği parmak acımaz; şimdi buldun belânı... Bizim adaleti şaşmaz kadımız, sana bir güzel haddini bildirsin de gör; gidinin ahlâksız seni"... diye karşılık verdi. Ve kendilerine mahkemenin yolunu gösterdiler.

Bu, ne hoş bir tesadüftü ki, padişah kadının huzuruna bir sanık olarak çıkacaktı.

At padişahın yedeğinde, dilenci atın sırtında mahkeme yerine gelip müracaatlarını yaptılar.

Kendilerini karşılayan mübaşir, onlara sıralarını beklemek üzere yerlerini gösterdikten sonra, atı alarak o gün onlarca atın barındığı tarlaya götürüp bağladı.

İşte dürüstlüğü ve adaletiyle temayüz etmiş olan o meşhur kadı efendi, görevi başında, padişahın gözleri önündeydi artık. Padişah, pür dikkat kadıyı ve duruşmayı izliyordu:

Davacı bir kalem efendisi, davalı bir amele idi. Ortada dilsiz bir hatun vardı ki, hangi tarafa mensup olduğunu ikrar edemediği gibi başka yolla da açık seçik beyanda bulunamıyordu. Görünürde yardımcı olacak başka veriler de yoktu. İş başa düşüyordu... Yani kadıya... Tarafları dinledikten sonra, şöyle deyip kendilerini uğurladı:

"Hanım efendiden bu akşam zevcemizin refakatinde misafirimiz olması rica edilecektir. Kararımız yarın aynı saatte burada bildirilecektir."

Müteakip dava, bir kasapla bir memur arasındaydı. Paylaşamadıkları bir koşam (iki avuç dolusu) sikke (madeni para) idi. İkisi de bunun kendilerine ait olduğunu iddia ediyordu. Yine şahit, ispat yoktu. Kadı paraları saydırıp alıyordu ve:

"Yarın aynı saatte karar öğrenmek üzere burada olmanız şartıyla, gidebilirsiniz" deyip onları da gönderdi.

Sıra geldi bizimkilere... Padişahla dilenciye yani... Onlara da öncekilere farklı bir şey yapmadı. Aynı şekilde her iki tarafı da dinledikten sonra, yarına hazır olmalarını söyledi. Bu duruşmadaki fark, dilencinin lehine şahitlerin olmasıydı.

Padişah merak içindeydi. Yarını iple çekti...

Ertesi gün muayyen bir saatte herkes mahkeme mahallinde yerini almıştı. Kadı, hazır olan herkesin huzurunda kararları şöyle bildirdi:

Kâtiple (kalem efendisi) amele arasındaki davayı, kâtip kazanmıştı. Dilsiz bayan kâtibe teslim edildi. Amele suçlu; ama cezadan bahsedilmedi.

İkinci davada dava konusu madeni paralar, kasaba teslim edildi. Bu durumda memur zat suçlu vaziyetindeydi; cezadan haber yoktu. Ne falaka vardı ortalıkta ne kırbaç. Böylesi görülüş şey değildi.

Neyse... Sıra son duruşmanın sonucuna geldi. Tebdil-i kıyafet etmiş padişahla total dilencinin davasına... Kadı önce mübaşiri çağırdı; kimsenin duyamayacağı bir şekilde kulağına bir şeyler fısıldadı. Mübaşir, başüstüne manasına başını salladıktan sonra dilenciye alıp, bir çok atla birlikte paylaşamadıkları atın da bulunduğu tarlaya (at ahır) gittiler, kısa süre sonra döndüler. Mübaşir, kadıya gizlice bir şeyler söyledikten sonra bu kez padişahı alıp götürdü. Dönüşte gene kadının kulağına eğilip fısıldadı.

Padişah merakının doruğunda, sonucu bekliyordu ki, kadı efendi kararını bildirdi: Onca seyircinin şaşkın bakışları altında atın gerçek sahibinin misafir yolcu (padişah) olduğun ilân ediliyordu...

Kadı, müteakiben suçluların üçünü de yanına çağırdı ve dönüp kalabalığa seslendi:

"Ey cemaat ! Suçlu vaziyetindeki bu hemşehrilerimiz de bizlerden birileri... Bizim cemiyetimizin fertleri... Bir takım sebepler onların bu vaziyete düşmesine yol açmıştır. Bu sebepler ne olursa olsun bizim cemiyetimiz içinde şu veya bu şekilde vücut bulmuş manzaralardır. Bu nokta-i nazardan her birimizin bu vukuatin mesuliyeti altında olduğumuz bir hakikattir. Bizlerin birer cüzü olan bu canlara bundan böyle daha çok sevgi, daha çok şefkat hisleriyle yaklaşacağız. Bu güzel duyguları hissetmekle kalmayacağız; onlarada hissettireceğiz. Aslında dışarı oldukları bu halin hicabıyla yeterince ceza çekmişlerdir. Onların daha fazla üzülmelerine izin vermeyeceğiz. Kendileri, kefaret mahiyetinde kazançlarıyla mütenasip bir miktar akçe de zaten ödeyeceklerdir. Ayrıca !... Bu malul kardeşimizi avuç açıp merhamet dilenmekten kurtaracağız. Onu bu vaziyette bırakmak züldür. Bunun utancı bize aittir. Gözleri, zelim manzaralar seyretmeye alışmış bir cemiyetin fertleri olarak yaşamak alçaklıktır."

Ona çalışabileceği bir meşgale sunmak veya çalışmayacaksa darülaceze sevk etmek mükellefiyetimiz icabıdır. Allah hepimizin yardımcısı olsun; bizleri basiret sahibi doğru kullarından eylesin !..."

Herkes, sanki huşu içinde ve de hoşnut kadı efendilerini dinlemişlerdi. Hallerinden ikna oldukları anlaşılıyordu.

Padişah, hayretler içindeydi. Bu nasıl bir mahkeme, bu nasıl bir ceza veya cezasızlık yöntemi? !... Kendi davası iyi de diğerleri hakkaniyet üzere mi sonuç bulmuştu. Suçlu vaziyetindekilerin sonuca tepki gösterir halleride yoktu hani?!...İlâhi ! Bu kadı hangi gerekçelere istinadan yargı yürütmüştü ? Padişah, o akşam kadıya misafir olmalıydı; her şeyi bu şekilde belki öğrenebilirdi. Kararını verdi ve kadı efendinin kapısını bir Tanrı misafiri olarak çaldı:

Kapıyı açan kadı, iki gündür tanış olduğu misafirini can baş üstüne buyur edip ağırladı. Yemekler yenip sohbetlere geçildi. Padişah, bir an eşref saatidir deyip meramını sundu:

"Kadı hazretleri ! davamla ilgili isabetli kararınızdan ötürü size şükranlarımı sunmak isterim. Umarım diğer davalarda da aynı isabeti göstermişsinizdir. Eğer böyleyse, merakımı mazur görünüz, affınıza sığınarak sorabilir miyim? Nasıl oluyor da her zaman doğru ve adil kararlara ulaşabiliyorsunuz? Bunun elbette bir hikmeti vardır. Nedir bundaki sır?... Bir müşkülüm daha şudur: Siz, yoksa insan kılığında melek misiniz devletlim? Onca kötünün, kötülüklerin ortasında sizin ısrarla doğru olmanız ne ifade etmektedir? Bizim bildiğimiz "Muhabbet iki baştan olur"... Siz muhabbeti tek başınıza yaşatabilir misiniz?... Hem bu gün suçlu bulduklarınıza ceza mı verdiniz yoksa mükâfat mı farkedemedim doğrusu? Falaka, kırbaç v.s. gibi ceza vasıtalarına müracaat etmekten hususen imtina ettiniz?..."

"Çelebi ! ben size teşekkür ederim; güzel suallerinizden ötürü. "İnsanlar konuşa konuşa hayvanlar koklaşa koklaşa" denilmiştir. Öyle ya insan diyoruz bakın çelebi !. Bunun şartları vardır. Zira her şey, ama her şey şartlarıyla kaimdir. Bizim aklımız, diğer yaratıklarla olan farkımızda. Sair mahlukat sevkitebii ile; araya düşünce girmeksizin yön bulur. İnsanınsa yegâne sermayesi akıldır. Onun ışığında ve önderliğinde duygularını idaresi altına alarak daha mamur ve müreffeh yarınlar için istikbale doğru ilerleyecektir. Bu bir terakkidir. İnsanlık tarihi de bunun ifadesidir. Ve tarih te gösteriyor ki, akıl, dur durak bilmeyen, araştıran, soran, şüphelenen daha doğruya, daha güzele, daha elverişliye doğru insanı sevkeden mücerret (soyut) bir mefhum (kavram) dır. Böyle olmasaydı tarih olmazdı. Tarih geçmişini yazdığı gibi insanlığın geleceğini de yazacağına göre, insan daha insanca olan âtiye doğru gelişip yükselecektir. Bu, yaratılış icabı böyledir. Ancak ne var ki, hayvandan farklı olarak insanın terakki edebilmesinde ilimin önemi büyüktür. Hatta onsuz gelişmesi mümkün bile değildir. Bu itibarla ilime fevkalâde önem vermek ve buna ülkemiz insanının talim, terbiyesi için uygulamak esastır. Şimdi soruların cevabına gelelim:

Ben, elbette melek değilim çelebi. Sadece insana saygı duyarım. Deminden beri üzerinde önemle durduğumuz insanın ne kadar nazik bir yaratık olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerektir. Düşünen bir yaratığın bu özelliği tabiidir. Ben buna ehemmiyet gösteririm; göstermek zorundayım. Alışılmış cezaları; falaka, kırbaç gibi insan türüne reva görmüyorum. Kaldı ki, hayvanların dahi bu şekilde terbiye edilmediği malumumuzdur. İnsan haysiyeti, hassastır. Onu insitip kırmak insanı insanlığından uzaklaştırır. Dövülen insandan, acı çektirerek cezalandırılan insandan insanlık ummak nafilidir. Asırlar boyu uygulanan bu tür cezaların fayda vermediği meydandadır. Korku, cümle faziletleri siler süpürür. Öyleyse bu mutena yaratığın üzerinden korkuyu uzak tutmak lâzımdır. Suçu cemiyetler umumiyetle hazırlar, suçlu da işler. Suçu tespit edip cezasını vermek yerine suçu yaratan kaynakları önceden görüp hızla kurutmak en geçerli yoldur. Meselâ eğitim!.. öneminden bahseder dururuz. Halkımızın eğitime

ne ölçüde kıymet veriyoruz, bunu kendimize bir sorsak? !... Tahsil ve terbiyesi mükemmel olan cemiyetlerin ahlâkı da yüksek olur. Böyle toplulukları idare etmek kolaylaştığı gibi esir edilmeleri de imkânsız olur. Bu bahis uzadıkça uzar çelevi...iyisimi biz sadete gelelim. Yargılarımda adil ve isabetli sonuçlara nasıl ulaşabildiğimi soruyorsunuz. Bu bir inanç, azim ve aşk meselesi çelevi! Severe, inarak çalışmak !.. son derece önemi haiz... Bir de vicdanın sesine kulak vermek.. Takdir edersiniz ki bizim mesleğimiz özellikle nazik bir meslektir; sorumluluğu büyüktür; adaleti temsil eder. Adalet ise mülkün temelidir. Bu itibarla kendini bu mesleğe adanmış kişi, bir çok konularda yeni bilgiler edinmek, kendini aşırp geliştirmek zorundadır. Ancak böyle olursa başarıyla tanışması mümkündür."

Padişah, pek değerli bir bilim adamının yeni keşfettiği bir teoriyi dikkatle dinleyen bir öğrencinin ruh hali içindeydi. Şu anda padişaha hiç benzemiyordu. Padişahlığından soyutlanmış şu haliyle yüreği belki de ilk defa daha insanca bir mutluluğun meltemiyle ürperdi. İçinde sanki bir aşk, bir muhabbet pınarının aktığıny duyumsar gibiydi. Bu gün, şu anda insanlığını keşfetmişti sanki... Karşısındaki adama dostça sarılıp ağlamak, bir müridin şeyhine hitap ettiği gibi onun dergâhına kapılanmak isterdi. Ama yapamadı. Padişahlığı buna engeldi. Kendini topladı. Yüreğinin gevşemesinden korktu. Bulunduğu makam buna izin vermiyordu. Yoksa sarayda kol gezen entrikanın kurbanı oluverirdi. Padişahlığını dışa vurup bu muhterem zatı taltif etmek, bahşişlerde bulunmak niyeti vardı; vazgeçti: Tabiatın bağrında hıdayınabit olarak açmış bu nadide çiçeği özselemekten sakındı. Alelâde bir konuk olarak ayrılması daha hayırlıydı.

O düşünürken, kadı kaldığı yerden devam etti:

"Çelebi ! bir de kararlarımın doğruluğundan elbette ki eminim. Bakınız izlemiş olduğunuz üç davanın sonuçlarına nasıl vardım: İlk duruşmanın konusu olan hanım, o günün akşamı misafirimiz olmuştu. O akşam kendisinden rica ettim: "Yazı yazacağım; dividimî (yazı takımı) hazırla, çeki düzen ver" diye. Öyle ya davacı bir kalem efendisiydi. Kadın ona aitse bu işi ezberden bilecekti. Nitekim de bildi. Her şeyi bir güzel yerli yerine koymuştu. Böylece hangi tarafa mensup olduğu açığa kalmış oldu.

İkinci duruşma bir kasapla, memur arsındaydı dava konusu sikkeler vardı. Bunları alıkoymuştum. O akşam akçeleri suya batırdığımda su yüzeyinde ince bir yağ tabakası oluşturmuştu. Demek ki, paralar yağlıydı; dolayısıyla kasaba aitti.

Sizin davanıza gelince... Mübaşir ikinizi de bir çok atın, bu arada sizin atınızın da bulunduğu tarlaya götürdü. İkiniz de aynı atı tanıyıp göstermişsiniz. Ancak önemli olan atın sadece sizi tanıyıp diğerini tanımamış olması...Hayvancağır size dostça yaklaşırken, öbür zatı kulaklarını kısarak reddetmiş... Böyle işte, al gömlek, ya yeninden ya yakasından belli olur."

Padişah son kez söze girdi:

"Kadı hazretleri; bendenizi ihya ettiniz. İrşadınızla feyz verdiniz. Cemiyetlerin sizden öğreneceği muhakkak ki, çok şeyler vardır. Siz ve sizler gibileri, nurlu ışıklarınızla ülkemizin ışık kulelerisiniz. Himmetiniz var olsun. Tanrı sizleri bu millete bağışlasın !"

Sabah erken ayrılırken padişahın yüreği yumşamış, göz pınarları boşanmış olarak bu dosta sarılmaktan kendini alıkoymamıştı.

((((((((((((((((((H. Meyzinoğlu))))))))))))))))

3 / 10 / 1996

KADINLAR KOLUNUN ŞAPKA GÜNÜ

13 EKİM 1996, Pazar günü Kadınlar Kolunun hanımlarımız için tertiplemiş olduğu şapkali günümüz büyük bir heyecan içinde çok güzel bir şekilde tertiplenip hanımlarımıza sunuldu. Bu güzel günümüze katılan tüm bayanlarımız her zamanki gibi güler yüzlü, tatlı sözlü ve hoş görülü olup bir bütün halinde oluşup günün tadını çıkardılar. Çok sayıda hanımlarımız genç kızlarımız ve çocuklarımız değişik şapkalarıyla salonumuza güzel bir dekor verdiler. Açılışı her zamanki gibi yine Fatma Mümin yaptı. Arkadan değerli başkanımız Ayşe Aday'ın konuşması yer aldı. Yemeklerimiz sıcak bir sohbet içinde yenildi. Tijen İsmail'in bizler için hazırladığı piyesi yine Tijen ve Fatma bizler için oynadılar. Piyes çok komikti, hanımlarımızın kahkahaları salonu doldurdu.

Sıra geldi, günün şapka yarışmasına. Yarışmacıları değerlendirmek için, üç kişilik jüri heyeti seçildi. Önce küçük kızlarımızdan başlandı. Açılışı üç aylık Aysin Öngörenle başladık. Üç aylıktan sekiz yaşına kadar, çok sayıda küçük kızlarımız ve bir oğlumuz yarışmaya katılıp kelekler gibi salonu süslediler. Yarışmaya gayet şık ve güzel olan bayanlarımız devam etti. Sıra ile jürinin önünden geçip şapkalarını gayet kibar şekilde sunup tesirli olmağa çalıştılar. Çok zor olan seçimi ve yorumu jüriye bıraktık. Hepimiz çok heyecanlıydık ve sonuçları sabırsızlıkla bekledik. Kısa bir süreden sonra jürinin kararını belirtmek için Fatma mikrofonu eline aldı ve yarışmayı kazananları sırayla sahneye davet edip hediyelerini verdi.

Küçüklerden:

Birinci Melis Mümin
İkinci Aysin Öngören
Üçüncü Ceylan Yaşar

Hanımlarımızdan:

Birinci Fatma Alioğlu (yeni gelinimiz)
İkinci Nafiye Öngören
Üçüncü Halide Boca

Jürideki bayanlarımıza gönülden teşekkür ediyoruz ve yarışmaya katılan bayanlarımızı tebrik ediyoruz. Günümüz biletlerin çekilişi ile devam ederken, günümüze hediyeleri ile destek olan hanımlarımıza teşekkür ediyoruz. Günümüzün son kısmını oyun ve eğlence ile kapattık. O gün bizlerden yardımlarını esirgemeyen hanımlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi sunarken, bu günü bizlere sunan Kadınlar Koluna minnettarız.

Rukiye İbrahim

ŞİİR

DOSTLUK

Sıcacık içten bir duygudur dostluk
Dostlar vardır bizlere,
Bir küçük merhabayı çok görür,
Yolda rast gelirsin görnezden gelir.
Dostlar vardır duygu pınarlarını
Şelale gibi boşaltır yüreklerimize
Saygıyla güçlenen sıcacık
Bir içten duygudur dostluk.
Dostlar vardır,
İyi günümüzde arkadaşımızdır
Birlikte ağlar, birlikte sevinir,
Birlikte eğleniriz.
İçki kadehlerini,
Birlikte iyi günlere diye kaldırırız.

Şen kahkahalarla, en kötü günümüz
Hep böyle olsun deriz.
Dostlar vardır, kötü günümüzde
Yanımızda bulunmaz,
Acılarımızı paylaşmaz.
Sıcacık içten bir duygudur dostluk
Alınır satılmaz,
Eskidi diye bir kenara atılmaz.
Sevgiler vardır, umutlar vardır,
Sıcacık duygular vardır dostluklarda.
Sevenciliklere sarılmış sıcacık
Bir içten duygudur dostluk

Rukiye İbrahim

SİZİN KÖŞENİZ

Şiirler

YALNIZLIK

Bir sonbahar akşamında yalnız ve kederli
Yaprakları dökülmüş bir dal misali
Gönlüm boş ve kuru sensizliğimle

Karanlık bir gecede baş ucumdaki yorgun bir ışığın
Aydınlatığı köhne bir yatakta sevginle başbaşa
Bütün benliğimi sarmış bir buruk acı
Yalnızlık acı, sevmek acı, sevilmemek daha acı.

Kara bulutların gökyüzünü kapladığı bir sonbahar gününde
Bir deniz kıyısında yine yalnız ve kederli
Yosun tutmuş bir kayanın üzerine oturmuş
Denize bakıp özümsüyor ve seni duyumsuyorum.

Azgın dalgaların kayalara her vuruşunda
Üzerime akıttığı su damlaları gönlüme serinlik verirken
Yüreğimdeki yalnızlık acısını denizin coşkun sularına bırakıp
Bir an da olsa mutluluğu ve sensizliği yaşıyorum.

Nadir Celil

CANIM SIKILIYOR

Bazı günler birden bire, acı kaplar içimizi
Yakar kavurur yüreğimizi
Yüzümüz asılır, unuturuz o an gülmeği
Bir şey mi oldu diye sorar sevdiklerimiz.
Hiç deriz, canım sıkılıyor nedense
Gerçekten bilmeyiz nedenini
Kuşkuların çemberi döner içimizde
Hüzünlenir, geçmişte bir olaya takılır
aklımız
Bir eksiklik duyarız içimizde.
Bazı günler küçük mutluluklarla
Kayar gider düşüncelerimiz
Sevdiklerimizin sesleri, gizli buluşmalar
Ve bir papatya falının umutları.

Bir atlı karıncadır geçen günler
Hiç nedeni yokken hüznü kaplar içimizi
Kolumuz kanadımız kırılır sanki
Ne bir şarkı ısıtır içimizi,
Ne de bir kadeh içki.
Anılarımız dönme bir dolap gibi,
Döner gözümüzün önünde
Bazı günler bilmedik bir acı ile sarsılırız,
Hüzün kaplar içimizi
Bir şey mi oldu? der sevdiklerimiz
Hiç deriz. Hiç, canım sıkılıyor sadece.

Rukiye İbrahim

Siirler

BİR RÜYA GİBİ

*İnanılmaz bir aşk yaşadık
Seninle biz bir mehtaplı yaz gecesi
Masum bakışlarla, anlatılmaz anılarla
İlk hevesim, ilk sevgim seninle geçti
O gece yollarımız birleşip,
Kaderim seni seçti.
Çal kemancı çal sabahlara kadar
İçtiğim şaraplarda,
Dinlediğim şarkılarda onu göreyim
Doldur meyhaneci doldur, ağzına kadar
Onun uğruna bir daha alev, alev
yanayım.
When you feel that
You have reached the end,
That you cannot go one step.
Further, when life seemed to be drained
Of all purpose...
What a wonderful
Opportunity to start all over again,
To turn over a new page.*

Tijen İsmail

NE OLDU

*Ne oldu bana böyle dostlar
Ne oldu bende bilemiyorum
Gülüyorum ağlanacak halime
Ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum.*

*Konuşuyor susmuyor silahlar
Göye ulaşmış feryatlar, ahlar
Caiz olmuş bütün günahlar
Ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum.*

*Anlamadım bu nasıl işti
Zaman mı deniştii, insanlar mı deniştii
Sevgiler bile çıkara dönüştü
Ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum.*

*Gördüm ki artık insanlık ölmüş
Başını sallayan, köşeyi dönmüş
Neyleyim gözlerimin yaşı donmuş
Ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum.*

F. R.

Tatlılar

KURU PASTA

Malzeme:

1 paket yufka (fillo pastry)
1 paket 250 gr tuzsuz tereyağı
2 bardak su, 2 bardak süt
1 bardak şeker, 1 bardak irmik
1 çay kaşığı vanilla tozu, 2 yumurta

Yapılışı:

Su, süt, şeker, irmik ve vanilla tozunu bir tencereye koyup iyice karıştırın. Tencereyi ateşe koyun. Bu karışımı mahallebi yapar gibi devamlı karıştırın. Piştikten sonra soğmaya bırakın. Soğduktan sonra içine iki yumurta kırıp iyice karıştırın. Yufkaları genişliğine ikiye ayırıp üst üste koyun, sonra bu yapraklardan bir tane alıp ikiye katlayın, bir çorba kaşığı mahallebiyi katlı yufkanın kenarına koyup üçgen şeklinde yuvarlayın ve tepsiye dizin. Tepsi dolunca eritilmiş tereyağını pastalara fırça ile sürün ve 220 derecede ortalama olarak 35 dakika pişirin. Fırından çıkarıp sıcak pastalara toz şeker serpin.

Yazan: **Feime Ahmet Osman**

KAZAN DİBİ

Malzeme:

4 bardak süt 1 bardak su
1 çay kaşığı vanilla tozu
1 buçuk bardak şeker
1 bardak normal un (plain)

Yapılışı:

Un, şeker ve vanilla tozunu bir tencereye koyup karıştırın. Su ve sütü ilave edip, topak kalmıyacak şekilde iyice karıştırın ve mahallebi gibi pişirin. Aynı zamanda, bir tepsinin altını hafifçe ıslatıp toz şekerle iyice kapsayın ve fırına salın. Pişen mahallebiyi, şekerini eridikten sonra fırından çıkardığınız tepsiye dökün. Soğuduktan sonra servis yapın.

Yazan: **Ayşe İbrahim**

SAGLIĞINIZ VE GÜZELLİĞİNİZ

GÜZELLİK KÖŞEMİZ

Sevgili okuyucular, bu sayımızda sizlere yine güzellik, konusunda bazı soruları cevaplandırmaya çalışacağız.

1- Bronzlaşmış yüz için özel makyaj gerekir mi?

Bronz ciltlerde daha belirgin ve parlak tonlar kullanılabilir.

Örneğin: Portakal rengi ya da gül pembesi. Farlar, deniz

tonlarında yeşil ve mavi veya toprak tonlarında kahve rengi ve bej olmalıdır. Bronz yüzde gözlerin koyu rengini öne çıkarmak, için siyah kalemle göz çevresi belirlenir. Föndetene gelince yine bronz toprak rengi kullanılabilir ama allık özellikle göze çarpıcı canlılıkta olmalıdır.

2- Ne zaman krem kullanmaya başlanır?

Makyaj yapmaya başlandığı zaman, fondötenin, alılgın ve farın tüm kalıntılarını yok etmek için, iyi bir temizleyici ve tonik kullanılması şarttır. Gündüz kremi 18 - 20 yaşlarından itibaren her gün kullanılır. Cildi çevre kirliliğinden ve aynı zamanda güneş, rüzgâr ve soğuktan korur.

3- Fazla yağlı kremler sivilcelere neden olur mu?

Evet, sivilcelere ve aynı zamanda küçük yağ bezlerinin neden olabilir. İşte bu yüzden kremi cilt tipine göre seçmek gerekir.

4- Ciltin bir kreme artık etkilenmeyecek kadar alıştığı doğru mu?

Hayır, ama yine de ilk uygulamada alınan sonuç her zaman en iyisidir.

5- Gündüz ve gece kreminin farkı nedir?

Gündüz kremi cilt tarafından kolayca emilen ve de makyaja zemin hazırlayan bir üründür. Gece kreminde ise daha zengin ve besleyici maddeler bulunmaktadır. Cilde, daha geç emildiği için ince bir tabaka halinde sürülmelidir.

6- Sabunun cilde zarar verdiği doğru mu?

Üst deriyi kuruttuğu doğrudur. Ama, geçici bir etkidir bu. Kozmetik sanayisi bu gün ürünün zarar vericiliğini azaltan, hassas formüllü, yağ ve bitkisel proteyinlerden oluşan katı ve sıvı sabunlar yapmıştır.

7- Kozmetiklerin kullanım süresi var mı?

Kozmetiklerin büyük bir kısmında son kullanma tarihi bulunmaz, Ama, böyle olmakla beraber satılan ürünler kısa sürede bozulmamaları için bakteri testinden geçirilirler.

Gelecek sayımızda buluşuncaya dek hoşçakalınız.

Nejlâ İbrahim
Güzellik uzmanı

GUGUTÇUK (KUMRU) KUŞLARI

Gugutçuk kuşlarının sesiyle uyandım, fakat göz kapaklarımı bir türlü açamadım. Yataktan kalkınca nelerin beni beklediğini, neler yapacağımı, Avustralya'ya dönme gününün yaklaştığını, Domruköy'deki güzel sonbahar sabahlarını ve hasta yatan babamı nasıl bırakacağımı, bir filim şeridi gibi gözümün önünden geçirdim. Ve hala gözüm kapalı, gugutçuk kuşlarını dinlemek isterken, saatin zili ile kendimi yatakta otururken buldum.

Şaşırdım! Domruköy'de değil, Melbourne'da kendi evimdeyim. Rüya mı gördüm yoksa! Niye gugutçuk kuşları hala ötüyor? Pencereye koşup perdeyi açtım. Hakikatten bahçede gugutçuklar ötüyor. Gugutçuk.....gugutçuk..... (Batı Trakya Türk halkı, kumru kuşuna gugutçuk diyor).

Ne garip! Değil mi? Yıllardan beri dikkatimi çekmeyen kumru kuşlarını, şimdi zevkle dinliyor ve Domruköy'de geçirdiğim günleri, anıları hatırlıyorum. Elele'nin bu sayısında, dinleyipte aklımdan çıkmayan, eski, fakat hakiki bir olayı sizinle paylaşmak istiyorum. Hatırlarsınız, Ekim/Kasım 1995, Elele'nin 16.cı sayısında, Köylerimizi Tanıyalım köşesinde Domruköy'den bahsettim. Dikkatinizi parçadaki Yaran Dede Efsanesinde söylenenlere çekiyorum. "Pazarköylüler, bir haneniz iki olmasın; Domruköylüler, bir haneniz bin olsun."

PAZARKÖYLÜ BEKİROĞLU

Yıl 1946. İkinci Dünya Savaşı sona ermiş, Bulgar işgalinde olan Trakya Bulgarlardan kurtulmuş. Fakat, Yunanistan/Bulgaristan sınırları belli olmadığı için, Yunanistan, askerlerini sınır boylarında tutar. Maksatları sınırdan girip çıkanları kontrol etmektir.

Aslen Bulgaristanlı olan ve Domruköy'ün batısındaki Pazarköye yerleşen Bekiroğlu, iki arkadaşı ile Yunanistan ve Bulgaristan sınırlarında kaçakçılık

yaparlar. Domruköy'ün kuzeyinde, Rodop dağları eteklerindeki Üntüren köyüne iyice yerleşen Yunan askerleri, sınırdan girip çıkanları yakından kontrol etmeğe başlar.

Bir gün Üntüren'den Kardere'ye tavuk ve yumurta almaya giden bir Yunan askeri yolda Bekiroğlu ve arkadaşları ile karşılaşır. Bunlardan şüphelenen asker, onları silah zoruyla Kardere'ye götürür. Asker köylülere sorar "Bunları tanıyor musunuz?" Köylüler, Bekiroğlu'nu Kardere damadı olduğu için bildiklerini, fakat arkadaşlarını tanımadıklarını söylerler. Asker onları Üntüren'deki kışlaya götürmek için emir verir, fakat ellerini bağlamadan yola çıkarlar. Bir ara tuvalet ihtiyaçlarını gidermek için dururlar. Nasılsa, askeri tutup taşla başını ezerek öldürürler. Asker geri dönmeyince onu, kışladan aramaya çıkarlar. Kardereliler olanları aynen anlatırlar.

Bir sabah, karakol Bekiroğlu'nun Pazarköy'deki evini sarar. Bekiroğlu ve arkadaşları teslim olmayınca jandarmalar ateş açarlar. Saman damından kaçmaya çalışırlar. Bekiroğlu Pazarköy deresinden dağa kaçır, arkadaşlarından biri Pazarköy'den Yaran'a doğru, oradan da Bulgaristan'a kaçır ve bir daha geri dönmez. İkinci arkadaşının kim olduğu, nereye gittiği bugüne kadar bilinmiyor.

Bekiroğlu dağdan inip Pazarköy ayıtlığında saklanır. Anası ona ekmek getirip tarlada iş yapar gibi görünür. Fırsat buldukca gizlice anasının evine gider. Polis bundan haberdar olur ve köylülere tehdit etmeğe başlar. "Söyleyin Bekir nerede? Yoksa köyü yakarız". Altı ay süren bu tehdit ve baskılardan bıkan köylülerden iki kişi yola çıkar. Biri Sirkeli, diğeri Ircanhisar karakoluna haber verir. Sirkeli'den gelen jandarmalar değirmen arkından, Ircanhisar'dan gelenler ise çay tarafından mevzilenirler. Bu arada, birisi Bekiroğlu'na gidip durumu anlatır ve "Kaç git, seni öldürecekler" der.

Gugutçuk (Kumru) Kuşları ... devamı ....

Fakat nereye kaçacaktı. Sarılmanın ciddiyetini anladığı halde kaçmağa çalışır. Askerler ateş açtıkça, bir kuru karaağacı kendine siper eder.

Silahı ile savunur, elinde olan bombaları atar, fakat ayağından yaralanır.

Yakalanıp İskeçe ceza evine götürülür. Önce tedavisi yapılır. Sonra yargılanarak idama mahkum edilir. İdam kararından sonraki son sözü şöyle olur.

“Benim gibi dört kişiyi öldüren birini idam etmeyen devletin anasını belle.....”.

Aynı sözleri hapiste onunla beraber yatan Pala Hasan’a söyler.

(Domruköylü olan Pala Hasan’ın hapiste yatma sebebi, bir düğünde patlıyan silahının kaza ile birini öldürmesidir).

Bekiroğlu’nun öldürdüğü dört kişi kimler acaba!

Dayı oğlu: Bekiroğlu, İskeçe’de bütün ekip para kazanmak için beraber gittiği dayısının oğlunu öldürür.

Ceset kalıntıları: Pazar köy ayıtlığında (mevkiinde) bulunan ceset kalıntılarının sorumlusunun Bekiroğlu olduğu tahmin edilir.

Bir arkadaşı: Yine İskeçe’de bütün işleyip para kazandıktan sonra arkadaşıyla köye dönerken bir kenara çekilip dinlenmek için yatarlar. Bekiroğlu, arkadaşının uyumasını bekler. Başının altına yastık diye koyduğu büyük taşı alıp arkadaşının başını ezer ve parasını alıp yola devam eder.

Yunan askeri: Kaçabilmek için arkadaşlarıyla askerin başını taşla ezerek öldürürler.

Bekiroğlu’nun üç oğlu varmış. 1950’lerde Bulgaristan asıllı oldukları için kolaylıkla Türkiye’ye göç etmişler.

Babamdan agama, agamdan bana aktarılan bu olayı dinlediğim gün, yengem ekmek yoğurdu. Fırına pınar ve odunları dizip ateşledi. Kırmızı alevler fırının

ağızından taşıyordu. İki - üç kilo olan ekmekleri kara tavalarda fırına atıp pişirdi. Taze tereyağı sürüp iştahla yedik. Bütün bunlar olurken, Bekiroğlunu ve anasını düşündüm. Eşkiya ve katil olmasına rağmen anası ona gizlice, kuru da olsa bir parça ekmek götürüyormuş.

Fakat sizler, pek kolaylıkla, aşağıda vereceğim ölçülerle, istediğiniz ekmeği yapıp evinizdeki gaz veya elektrikli fırınlarınızda zevkle pişirebilirsiniz.

NORMAL BEYAZ UN EKMEĞİ

Ölçü: 1 kilogram un, 20 gram taze maya, 570 miligram su, 1 tutam tuz.

Yapılışı: Önce mayayı ılık suda eritin. Sonra tuzu una ekleyin ve mayalı suyu azar azar una döküp iyice yoğurun. Hamuru ikiye bölün. Tepsinize göre şekillendirin. Kalın bezle örtüp tepside kabarmasını bekleyin. (Hamur iki katı kadar olunca fırına vermek için hazır demektir). Fırını 220 derecede ısıtın ve ekmekleri 30 dakika kadar pişirin. Tepsiden çıkarıp, yumuşak kalması için bir bezle örtün.

Kepekli un ekmeğini aynı şekilde yapın. Sadece suyu 630 miligramdır.

Bu ekmek hamurlarına arzu ettiğiniz nebati otlar ve baharatlar, hellim, zeytin, ekleyebilirsiniz. Biraz zeytin yağı veya tereyağı ekmeğe ayrı bir lezzet verir. Arzu ederseniz, ekmeği tepsiye koymadan önce üzerine ısıtılmış susam koyun.

Not: Zeytinli ve hellimli ekmeğin hamurunu yumuşak tutarsanız ve içine bol zeytin yağı, ince kıyılmış bir orta soğan, bir çay kaşığı üfelenmiş kuru nane koyarsanız daha lezzetli olur.

Yazan: Sihem İmam-Hüseyin

BASSAĞLIĞI

Sayın İzzet Ahmetoğlu, geçtiğimiz 17-09-1996 tarihinde geçirdiği ani bir kalp krizi sonunda hakkın rahmetine kavuştu. Batı Trakya Türk toplumu adına, merhuma Allah'tan bol rahmet ve geride gözü kalan ailesine de başsağlığı ve sabırlar diliyoruz.

İzzet Ahmetoğlu 1938 yılında Batı Trakya'da, İskeçe kasabasında doğdu. Evli ve üç çocuk babasıydı. Ruhu şâd, mekânı cennet olsun.

Avus. Batı Trakya Türkleri Derneği

Batı Trakya da kullanılan bazı kelimeler.

GALGIMAK: Zıplamak

GOGA: Burundan çıkan katı pislik

GİDİŞMEK: Kaşınmak

GONGURUK: Sudaki hava baloncukları

GIDAŞ: Kardeş

GIRNATA: Klarnet

GELBERİ: Fırınlarda kor çekilen araç

ÇÜYMEK: Hoplamak, zıplamak

CİĞCİ: Ağustos böceği

ÇURFALIK: Dokuma tezgâhı

ÇIKIRIK: İp dolamada kullanılan araç

BELPERDE: Balkonlardaki koruntuluk

DİMDİKİ: Bağlama, saz

KASPANNAN: Asla

MANCARAK: Kertenkele

SETERE: Ceket

ÜLEŞTİRMEK: Paylaştırmak

ŞAPŞAL: Geveze

ŞOŞA: Geniş yol

SACKAYA: Dökümden yapılmış tepsi

ŞIRATAVA: Pekmez kaynatılan geniş ve büyük tava

ŞİRANE: Üzümlerin suyunu sıkma da kullanılan büyük sepet

ATASÖZLERİ

Üzüm üzüme baka baka kararır:

İnsanlar birbirlerine bakarak etkilenirler.

Ak akçe, kara gün içindir.

Bir kenarda biriktirilmiş olan biraz para, zorlu ve kara günlerde imdadınıza yetişecektir.

Bağda izin olsun, yemeye yüzün olsun.

Her hangi bir işte olursa olsun, gereken emeği sarfetmeli ki, karşılığını alınsın.

Başkasına kuyu kazan, önce kendisi düşer.

İnsan başkalarına karşı hazırlamış olduğu tuzaklara, kendisinin de düşebileceğini asla unutmamalı

Davulun sesi uzaktan hoş gelir.

Bazı olaylar vardır ki, uzaktan bakılınca insana çok hoş gelir, fakat, gerçeklerin yakından bakıldığında daha farklı olduğunu görürüz.

Gençlik te taş taşı, ihtiyarlık ta ye aşı.

İnsan genç ve sağlıklı iken çalışmalı ki, hasta veya ihtiyar düştüğünde rahat etsin.

AVUSTRALYA'DA DİN EĞİTİMİ VE GENÇLİK

Avustralya'da sosyal ve ekonomik değişim süreci yaşanmaktadır. Hızlı değişim süreci toplumumuzun önemli bir bölümünde kültürel buhranıda beraberinde getirmektedir. Ahlâki değerler değişiyor, fertlerin birbirleriyle ilişkileri değişiyor, toplumları kaynaştıran dini ve millî bağlar zayıflıyor. Bu durum, sosyal buhranın işaretlerini veriyor. Arkasından ahlâki çöküntü kendini gösteriyor. Bakıyorsun, herkes bir şeyden şikayetçi. Herkes kendi baş açısından gördüğü sıkıntıları dile getiriyor ve öneriler tavsiye ediyor.

Özellikle gençler hedef noktası konumunda oluyorlar. Toplumumuz da maddi ve manevi açılardan doyumsuz bir kısım gençlik, idealistlik, işsizlik, şiddet ve uyuşturucu tehlikesiyle karşı karşıya durumdadır. Durum böyle olunca, gençler kendilerinden önceki kuşak tarafından eleştiri yağmuruna tutuluyor. Nesiller arasında din eğitimi yetersizliğinden bir kopukluk meydana geliyor.

Toplumun değer ölçülerinin yeni nesle tanıtip benimsetmek gerekiyorsa, toplumun değer ölçülerinin temelinde yer alan dinide bunun dışında düşünmek mümkün olmaz. Çünkü pek çok gelenekler din kaynaklıdır.

Gençliğin dininden koparılması ve din eğitiminin yetersiz verilmesi, onun yabancı kültürlerin etkisine girmesini sağlamaktadır. O zaman ne yapılmalıdır? Bu konuda pek çok öneriler vardır. Bu öneriler toplumun durumunu da dikkata alarak uygulanması gereken önerilerdir. Psikologlar, gençlik yaşının 21 yaşına kadar devam ettiğini söylüyorlar.

Bu dönemde gençler, içinde yaşadığı topluma artık tamamiyle intibak etmiş ve kendi iradesini kullanarak diğer toplum faaliyetleriyle ilişkilerini düzenlemeye başlatmaktadır. Kendi mutluluk ve hayrını anlayacak ve ahlâki hayatını düzenleyecek bir olgunluk derecesine kavuşmaktadır. Bu dönemden önce çocuğa sanat ve okuma zevki kazandırılması, düşünme ve anlama zevki ile yetiştirilmesi, ideale yöneltilmiş olması ve ve topluma hizmet etme zevkinin verilmesi isabetli olacaktır.

İnsanlar genellikle, gençlik döneminin başından itibaren öğrendiği bilgileri tenkitçi bir tavırla incelemeye başlar. Okutmuş olduğum öğrencilerimizden zaman zaman şu soruyu çok duymuşumdur "Nereden biliyorsunuz?"

Çocuklara verilen bilgiler kaynaklı olarak ve açıklanarak verilmesi isabetli olmaktadır. Yapılması istenen bir tavrın hem sebepleri hemde sonuçları açıklanmalıdır.

Gençlerde zihnin olgunlaştığı dönemde dini yaşayışta ve inançta şüpheler görülüyor. Bunun sebebi herşeyin gerçek sebebini öğrenme arzusudur.

Gençlerin din eğitiminden uzak olmaları gerekir. Ayrıca yanlış metodlarla din eğitimi vermektende sakıncalıdır. Aşırı baskı yapmadan, disiplinli bir din eğitimi. Terbiye ilminin problemleri ve Terbiye Felsefesi adlı eserde söyle deniyor.

"Çocuktan hareket" ve ya çocuğa göre" gibi formüller ile ifade edilen bu akımların kör bir Avrupa taklitçiliğinden başka bir şey olmadığını ve bu tür bir serbestliğin sonucunun sorumsuzluk ve karmaşadan ibaret olduğunu söylemektedir.

Çocuklar aile içinde küçük yaşlardan itibaren doğru metodlarla dini bilgileri ve duyguları, ibadet ve ahlaki düzene uyma şeklinde davranış geliştirmeye yönelik bilgileri alırlar öğrenirlerse, gençlik döneminde bu bilgiler dini hayatı kuvvetlendirir, sağlam bir karakterin oluşmasını sağlar.

Çocukluluk dönemlerinde camiye ve cemaate gelen, evinde dini gün ve gecelerle katılan çocuklar, büyünce bu davranışları eleştiriden geçirip kendisine en uygun olanını almaktadır. Ama böyle bir hayattan mahrum olanların böyle bir şansı yakalamaları zor olmaktadır.

A.B.T.T.D.

Din Görevlisi

Duran ÖZ

24 ... Elele - Ekim 1996

DUYURU VE İLANLAR

DUYURU

Batı Trakya'dan gelmiş olan, öykü ve notalarıyla Batı Trakya türkileri ile karikatür kitabının, geçtiğimiz 6/10/96 tarihinde tertiplenmiş olan günümüzde tanıtımı yapıp, sergilendikleri halde, halkımızdan yeterli ilgiyi görememiştir.

Halbuki Batı Trakya'da çıkan her yayın, bizler ve de onlar için çok büyük önem taşımaktadır.

Belki de o gün programın yoğun oluşundan, buna fırsat bulamadınız.

El ele dergisi size yeni bir fırsat daha vererek, hem o gün fırsat bulamayanlara, hem de bazı nedenlerden dolayı orada bulunamayanlara 9510 59 39 veya 93331194 numaralı telefonları arayarak bu güzel fırsatı değerlendirmelerini önemle rica ediyoruz

TEŞEKKÜR

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği'nin ve Basın Yayın Kolu nun 6/10/96 tarihinde birlikte düzenlemiş oldukları B.B.Q gününe ilgi gösterip katılan veya bazı geçerli nedenlerden ötürü katılmak isteyipte katılamayan herkese içtenlikle teşekkür ederiz.

Ayrıca, bu güzel günün gerçekleşmesinde emeği geçen Kadınlar Koluna ve Eğitim Koluna yardımlarından dolayı teşekkür eder; bundan sonraki etkinliklerde de Batı Trakya Türklerini daha güzel, daha mutlu yarınlara, el ele vererek yine birlikte götürmeyi diliyoruz.

A.B.T.T.D ve B.Y.K

TEBRİK

6/10/96 Tarihinde yapılan güne, ilgi gösterip katılan gençlerimizi, bütün samimiyetimizle kutluyoruz.

Gösterdikleri iyi niyetli çabalarının eseri olan ve kurulması herkes tarafından arzu edilip desteklenen "Gençlik Kolu"nunda o gün kurulmuş olması çok güzel bir gelişmedir.

Bizler bu yeni Gençlik Kolumuza uzun ömürler dilerken, görev almış olan genç arkadaşlarımızı da tebrik ediyor başarılar diliyoruz

İLAN

Basın Yayın Kolu nun yazılarını bilgisayara geçirecek eleman aranmaktadır. İlgi duyanların derhal 95105939 veya 93331194 numaralı telefonları aramaları rica olunur.

Sizlerin sesi olan EL ELE dergisinin yaşatılması için, elinden tutmanın işte tam sırası. İlgi ve telefonlarınızı bekliyoruz
B. Y. Kolu

Basın ve Yayın Kolu

ilk defa

Elele Dergisini

renkli olarak

okuyucularına sunmakla

gurur duyuyor.